

บทที่ 2

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มเกษตรกร ที่ประกอบอาชีพการปลูกผัก โดยแยกออกเป็นหมู่ที่ 1 จำนวน 40 คน หมู่ที่ 2 จำนวน 37 คน หมู่ที่ 4 จำนวน 50 คน และหมู่ที่ 6 จำนวน 33 คน รวม 160 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสัมภาษณ์ เข้าร่วมโครงการฟิกอนบรม การใช้สารเคมีฆ่าแมลงในสวนผัก หมู่ที่ 1 จำนวน 15 คน หมู่ที่ 2 จำนวน 15 คน หมู่ที่ 4 จำนวน 15 คนและหมู่ที่ 6 จำนวน 15 คน จากนั้นหันมาทางเพื่อแบ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏว่า เกษตรกรหมู่ที่ 1 จัดให้เป็นกลุ่มทดลองเกษตรกร หมู่ที่ 4 จัดให้เป็นกลุ่มควบคุม

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ออกแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental design) ใช้วิธีทดสอบก่อนและหลังและมีกลุ่มควบคุม (Pretest-posttest control group design) (ชิดชนก เชิงเชาว์, 2530 : 90) เพื่อศึกษาฤทธิกรรมการใช้สารเคมีฆ่าแมลงในสวนผักของเกษตรกร การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ วิธีการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล นอกจากนี้ผู้วิจัยได้กำหนดแผนภูมิของ การวิจัยดังนี้

แผนภูมิ ๓ แสดงแบบแผนการวิจัย

R	O ₁	X	O ₂
R	O ₁		O ₂

R หมายถึง การจัดตัวอธิบายเช้ากลุ่ม

โดยวิธีสุ่ม

O₁ หมายถึง การทดสอบกลุ่มทดลองก่อน
การฝึกอบรม

O₂ หมายถึง การทดสอบกลุ่มควบคุมหลัง
การฝึกอบรม

X หมายถึง การฝึกอบรม

ที่มา : ชิดชนก เชิงเช่าว, 2533 : 90

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบล้มเหลว (Interview schedule) ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามแบบปิด (Closed end questions) คำถามเปิด (Opened end questions) และแบบสั่งเกต พฤติกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความรู้และพฤติกรรมการใช้สารเคมีฆ่าแมลงของเกษตรกร การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านโครงสร้างและเนื้อหาได้รับความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง จำนวน 2 ท่าน และหน่วยป्रบานต์ตตรพีชที่ ๖ พัทลุง จำนวน ๑ ท่าน แบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น ๔ ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบมีจำนวน 10 ข้อ ผู้ตอบจะการเครื่องหมายภาษาไทย X ในช่อง () หน้า คำตอบหรือเติมคำในช่องว่างที่เว้นไว้ให้

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้การใช้สารเคมีฆ่าแมลงในสวนผักในด้านหลักวิธีการใช้สารเคมีฆ่าแมลง อันตรายของสารเคมีฆ่าแมลงต่อมนุษย์

และผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อม มีผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try out) กับเกษตรกรที่ประกอบอาชีพการปลูกผักต้นล้มสำปะหลัง อ่าเภอเมือง จังหวัดพัทลุง จำนวน 20 คน จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธี คูเดอร์ ริชาร์ดสัน สูตร KR-20 ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .81 จากนั้น จึงนำแบบทดสอบไปใช้เก็บข้อมูล ชั้นนี้ จำนวน 30 ชั้อง

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สารเคมีฆ่าแมลงของเกษตรกรเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อวัดพฤติกรรม หรือการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการใช้สารเคมีฆ่าแมลงของเกษตรกร ในด้านการปฏิบัติก่อนการใช้สารเคมีฆ่าแมลง ขณะการใช้สารเคมีฆ่าแมลงและการปฏิบัติหลังการใช้ยาฆ่าแมลง การประเมินผลใช้แบบสังเกตโดยตรง (Direct observation) จำนวน 27 ชั้อง

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัย และข้อเสนอแนะการใช้สารเคมีฆ่าแมลง โดยผู้วิจัยเบ็ดโอกาสให้เกษตรกรเสนอความคิดเห็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการนำส่วนผักและการใช้ยาฆ่าแมลงในสวนผัก

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สารเคมีฆ่าแมลงของเกษตรกรครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับการร่วมมือการเก็บข้อมูลจากผู้ช่วยวิจัยจำนวน 7 คน คือ ผู้ช่วยการศึกษาระดับบุคลิปริญญาตรีทางด้านวิจัยการศึกษาจำนวน 1 คน และนักศึกษาระดับ ปวส. วิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุงจำนวน 6 คน เก็บรวบรวมข้อมูล 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบ ผู้วิจัยอ่านแบบสอบถามเป็นรายชื่อให้เกษตรกรฟัง และให้พิจารณาตัวเลือกที่เห็นว่าถูกทำเครื่องหมายภาษาทักษัณ () หน้าข้อความที่เกษตรกรเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้การใช้สารเคมีฆ่าแมลงของเกษตรกร โดยที่ผู้วิจัยอ่านคำถามที่จะข้อให้เกษตรกรเลือกตอบ เกษตรกรตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน และน้ำหน้าจัดระดับความถูกต้อง

ตอนที่ 3 แบบทดสอบพฤติกรรมการใช้สารเคมีฆ่าแมลง โดยที่ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติจริง การใช้สารเคมีฆ่าแมลงของเกษตรกร เป็นรายบุคคล แล้วนับทั้งรายละ เวียดตามหัวข้อที่กำหนดไว้ในแบบสังเกต พฤติกรรม จากนั้นนำมาประเมินความถูกต้องในพฤติกรรมการใช้สารเคมีฆ่าแมลง ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน 2 ระดับคือ ถูกและผิด ถูก หมายถึงการที่เกษตรกรมีพฤติกรรมการใช้สารเคมีฆ่าแมลงตรงตามหลักวิชาการที่กำหนดไว้ได้คะแนน 1 คะแนน ผิด หมายถึง การที่เกษตรกรมีพฤติกรรมการใช้สารเคมีฆ่าแมลงไม่ถูกต้องตรงตามหลักวิชาการที่กำหนดไว้ ได้คะแนน 0 คะแนน แล้วนำมาจัดระดับความถูกต้อง

ตอนที่ 4 แบบทดสอบการให้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนหรือวิธีการแก้ไขปัญหา การทำสวนผักหรือการใช้ยาฆ่าแมลงในสวนผัก

วิธีดำเนินการทดลอง

1. การเตรียมการก่อนการฝึกอบรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น จากเอกสารแผนพัฒนาทางด้านการเกษตร อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง การอนประดุจดุยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ คือ เกษตร อำเภอ เกษตรด้านลงอาชีวัน กำนันตำบลลงอาชีวัน ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 4 และหมู่ที่ 6

1.2 ศึกษาสภาพโดยทั่วไปของพื้นที่ปลูกผัก เช่น สภาพทางภูมิศาสตร์ สภาพทางลังค์และเศรษฐกิจ และพฤติกรรมการปลูกผัก การใช้ยาฆ่าแมลง ของเกษตรกร

1.3 ติดต่อประสานงาน เพื่อวางแผนการดำเนินงานกับหน่วยงานของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องคือ วิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง สำนักงานสุขาจังหวัดพัทลุง โรงพยาบาลพัทลุง หน่วยปราบศัตรูพืชที่ 6 พัทลุง สำนักงานเกษตรจังหวัดพัทลุง กำนันตำบลลงอาชีวัน ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 4 และหมู่ที่ 6

2. การดำเนินการฝึกอบรม ผู้วิจัยจัดให้การฝึกอบรมแก่เกษตรกร หมู่ที่ 1 และ 4 จำนวน 30 คน โดยใช้สถานที่ห้องประชุมงานฝึกอบรมเกษตรกรรม ระยะสั้น วิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง และที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1 ตำบลพญาอัน อําเภอเมือง จังหวัดพัทลุง การฝึกอบรมใช้วิธีการบรรยาย สาธิต การปฏิบัติจริงและทัศนศึกษา

วิทยากรที่มีส่วนร่วมการฝึกอบรม ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จาก โรงพยาบาลพัทลุง หน่วยปราบศัตรูพืชที่ 6 พัทลุง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด พัทลุง และวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง ซึ่งได้จัดส่งนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญมา เป็นวิทยากรฝึกอบรมครั้งนี้

3. การเก็บข้อมูลหลังการฝึกอบรม

4. วิเคราะห์ข้อมูล

5. สรุปผลการดำเนินงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลเสร็จแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. คำนวณสถิติพื้นฐาน เช่น ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ในส่วนที่เป็นข้อมูลพื้นฐาน ของแต่ละบุคคล

3. คำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของแบบสอบถาม แล้วหาค่าเฉลี่ยกลุ่มรวม (Mean of Combine group) และ ประเมินระดับพฤติกรรมการใช้สารเคมีฆ่าแมลงในส่วนผักในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำมาจัดแบ่งเป็น 3 ระดับคือ

3.1 ระดับพฤติกรรมการใช้สารเคมีฆ่าแมลงสูง หมายถึง มีคะแนน

19-27 คะแนน

3.2 ระดับพฤติกรรมการใช้สารเคมีฆ่าแมลงปานกลาง หมายถึง มีคะแนน 10-18 คะแนน

3.3 ระดับพฤติกรรมการใช้สารเคมีซ้ำแล้วซ้ำอีก หมายถึง มีคะแนน 0 -9 คะแนน

4. ทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างตามส่วนมีฐานที่ตั้งไว้
5. ทดสอบนัยสำคัญของสัตว์เลี้ยงโดยทดสอบค่าซี (Z-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายชื่อก่อนและหลังการฉีกอบบน

สูตรที่ใช้ในการวิจัย

1. สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาค่าร้อยละ โดยใช้สูตรเฟอร์กัสัน (Ferguson, 1973 : 47)

$$\text{ความถี่ของรายการหนึ่ง } \% = \frac{\text{อัตราส่วนเรือยก}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

2. สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาค่ามัธยมเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2525 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

กำหนดให้ \bar{X} แทน ตัวกลางเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

3. หาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรเฟอร์กัสัน (Ferguson, 1973 : 62)

$$S = \sqrt{\frac{N\Sigma x^2 - (\Sigma x)^2}{N(N-1)}}$$

กำหนดให้ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

Σx^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละ

ตัวยกกำลังสอง

$(\Sigma x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนน

ทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง

4. หาค่าความแปรปรวน (Variance) โดยใช้สูตรการเรก (Garrett, 1967 : 53)

$$S^2 = \frac{N\Sigma x^2 - (\Sigma x)^2}{N(N-1)}$$

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

Σx^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\Sigma x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง

5. ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย 2 ค่าที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ขึ้นต่อกัน (Dependent sample) ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน (Within subject comparison) แต่ถูกเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ครั้ง คือ ก่อนดำเนินโครงการฝึกอบรม และหลังดำเนินโครงการฝึกอบรม ใช้สูตร (Norusis, 1958:B-124)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{[\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2/n]/n(n-1)}}$$

กำหนดให้ D แทน ผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยต่อคู่

ΣD^2 แทน ผลรวมความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยต่อคู่

ยกกำลังสอง

$(\Sigma D)^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนน
แต่ละคู่ทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคู่

\bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามครั้งที่ 1

\bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามครั้งที่ 2

6. สัดใช้ทางความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่ 2 โดยใช้วิธีการของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) สูตรที่ 20 (KR-20) ใช้สูตร (ชิดชอบ เซิงเชา, 2533 : 129-130)

$$r_{(KR-20)} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right)$$

กำหนดให้ $r_{(KR-20)}$ แทน ค่าความเที่ยงที่คำนวณจากสูตร

k แทน จำนวนข้อสอบทั้งหมด

p แทน สัดส่วนของผู้สอบผ่านข้อสอบแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของผู้สอบจากข้อสอบแต่ละข้อ $= (1-p)$

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมด

7. การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่อิสระกัน และไม่ต้อง และกลุ่นควบคุม ซึ่งเป็นอิสระกัน (Independent sample) ใช้สูตร (Glass and Stanley, 1970 : 295)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)s_1^2 + (n_2-1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$d_f = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ \bar{X}_1, \bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1,2

s_1^2, s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1,2

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1,2

8. การทดสอบนัยสำคัญของสัดส่วน (Test of Proportion) ว่าก่อน และหลังการฝึกอบรมมีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สูตร (ล้วน ส้ายสี และอังคณา ส้ายสี, 2531 : 93)

$$Z = \frac{P_1 - P_2}{\sqrt{pq \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

p_1 แทน สัดส่วนของคนที่ตอบถูกของกลุ่มที่ 1

p_2 แทน สัดส่วนของคนที่ตอบถูกของกลุ่มที่ 2

p แทน สัดส่วนของทั้ง 2 กลุ่มที่ตอบถูก

q แทน $1-p$